

Arrest

nr. 274 509 van 22 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders: X en X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van hun advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen, X en X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 22 maart 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 13 mei 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers R. G., Mur. G. en Ma. G, drie broers die alle verklaren van Russische nationaliteit en van Tsjetsjeense origine te zijn en die in het kader van huidig beroep wettelijk vertegenwoordigd worden door hun ouders A. G. en R. S., verzoeken op 13 maart 2020 om internationale bescherming. Het verzoek om internationale bescherming van derde verzoeker Ma. G., heden zes jaar oud en de jongste van de drie, werd door zijn ouders in zijn naam ingediend.

Op 17 februari 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 21 februari 2022 aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker R. G. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. Je werd geboren op 3 juli 2004 in Khambi Irzi (Tsjetsjenië). Je reisde in 2007 naar België samen met je ouders A.(...) G.(...) (CGVS X) en R.(...) S.(...) (CGVS X) en je broer M.(...) G.(...) (CGVS X) omdat je vader in Tsjetsjenië problemen kende. Omwille van deze problemen dienden je ouders op 3 januari 2008 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Dit verzoek werd echter afgewezen vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Je ouders keerden niet naar Tsjetsjenië terug en zetten hun leven hier verder. Op 12 augustus 2015 werd je broer M.(...) M.(...) A.(...) G.(...) geboren (CGVS 20/10461D). Jij zit momenteel in het vierde middelbaar.

Op 13 maart 2020 dienden jij en je broer M.(...) een verzoek tot internationale bescherming in. Je ouders dienden eveneens een verzoek tot internationale bescherming in hoofde van je broer M.(...) M.(...) in. In het kader van je verzoek verklaarde je dat je bij een terugkeer naar Tsjetsjenië vreest gediscrimineerd te worden omdat je de taal niet spreekt en niet kan lezen of schrijven. Verder vrees je gediscrimineerd te worden omdat je de islam niet wilt volgen.

Ter staving van je verzoek tot internationale bescherming legde je je geboorteakte voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je vreest in Tsjetsjenië gediscrimineerd te worden omdat je de islam niet wilt volgen. Je verklaringen hieromtrent zijn echter zeer oppervlakkig en beperkt.

Wanneer je gevraagd werd waarom je de islam niet wilt volgen, verklaarde je dat je gelooft in een andere God, niet in de God van de islam. Gevraagd waarom je niet in de God van de islam gelooft, verklaarde je dat je tijdens de les godsdienst op school had geleerd dat er ook andere goden bestaan. Je had gehoord over de God van de christenen, de God van het jodendom, het boeddhisme en het hindoeïsme. Je denkt dat wat er verteld wordt over deze andere goden en godsdiensten ook de waarheid kan zijn, net zoals jouw familie je vertelde dat jouw religie en God de ware zijn (CGVS R.(...) p. 7). Er zijn geen andere redenen waarom je niet in de God van de islam gelooft. Je zou het gewoon ‘niet voelen’ (CGVS R.(...) p. 8). Wanneer je gevraagd werd of je nog zoekende was, antwoordde je bevestigend (CGVS R.(...) p. 8). Uit deze verklaringen blijkt niet dat je je daadwerkelijk helemaal hebt afgekeerd van de islam en vanuit een sterke innerlijke overtuiging op zoek bent naar een nieuw geloof. Er moet daarentegen worden

opgemerkt dat jouw verklaringen steevast summier zijn gebleven en geen blijk geven van diepgewortelde overtuigingen die onverenigbaar zijn met een terugkeer naar jouw land van herkomst. Ook inzake de mogelijke gevolgen van jouw beweerde geloofstwijfel, legde je slechts summiere verklaringen af die allerm minst concreet of overtuigend bleken te zijn. Zo kwam je niet verder dan de hypothetische stelling dat je door je familie en buurtbewoners zou gediscrimineerd worden. Je kon deze vrees niet verder concretiseren en gaf aan dat je niet wist of je nog andere problemen zou kennen in Tsjetsjenië (CGVS p. 7).

Bovendien dient opgemerkt te worden dat je tijdens je onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dat plaatsvond op 16 maart 2021, met geen woord repte over het feit dat je de islam niet zou willen volgen en hier in Tsjetsjenië problemen door vrees te krijgen. Benadrukt kan worden dat je tijdens dit onderhoud vertelde dat je religie de islam was (DVZ vragenlijst R.(...) nr. 9 p. 6) en enkel verwees naar de problemen van je vader. Je haalde geen eigen vrees in Tsjetsjenië aan (CGVS vragenlijst R.(...) nr. 4, 5). Aangezien je een verzoek tot internationale bescherming in je eigen naam indiende, kan dan ook verwacht worden dat je tijdens je onderhoud op de DVZ reeds zou hebben gesproken over jouw persoonlijke vrees. Wanneer je tijdens je onderhoud op het CGVS gevraagd werd waarom je eerder niets had verteld over je vrees voor discriminatie en over het feit dat je de islam niet wilt volgen verklaarde je dat je het gewoon op een andere keer wou vertellen en er ten tijde van je DVZ interview niet klaar voor was. Later voegde je hieraan toe dat je zeker moest zijn en dit nu ook was (CGVS R.(...) p. 8). Deze uitleg overtuigt niet. Je verklaarde immers dat je de islam niet meer volgt en niet meer in de God van de islam gelooft sinds je met de middelbare school begon, reeds ettelijke jaren voor je onderhoud op de DVZ. Indien je bij terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk discriminatie zou vrezen omwille van je geloofsovertuiging kan verwacht worden dat je dit reeds tijdens je onderhoud op de DVZ zou hebben vermeld. Het feit dat je dit niet hebt gedaan en dat je je tijdens je onderhoud op de DVZ louter hebt beroepen op de problemen van je ouders die daarenboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden, maakt dan ook dat er niet zomaar geloof gehecht kan worden aan je verklaringen met betrekking tot je geloofsovertuiging.

Je verklaart eveneens de Tsjetsjeense en Russische taal niet te kennen noch te kunnen spreken of schrijven. Je vrees bij een terugkeer naar Tsjetsjenië hierdoor gediscrimineerd te worden (CGVS R.(...) p. 6).

Om te beginnen valt het te betwijfelen dat jij en je twee broers geen Russisch of Tsjetsjeens zouden kunnen spreken en verstaan, terwijl jullie bij jullie Russisch/Tsjetsjeens-sprekende ouders inwonen die geen andere talen volledig machtig lijken te zijn. Zo verklaarde jij dat je ouders Tsjetsjeens en/of Russisch met elkaar spreken (CGVS R.(...) p. 5). Bovendien koos je moeder, die op het CGVS werd bevraagd over de asielmotieven in hoofde van je broer M.(...) M.(...), ervoor om het interview in het Russisch te doen (CGVS M.(...) M.(...) p. 2), wat erop wijst dat zij het Nederlands niet volledig machtig is. Er kan dan ook verwacht worden dat gesprekken met je ouders af en toe in het Russisch of Tsjetsjeens doorgaan.

Bovenal kan niet ingezien worden waarom het niet mogelijk zou zijn voor jou om deze twee talen (opnieuw) te leren. Zoals reeds werd aangegeven hoorde je thuis Tsjetsjeens en/of Russisch van je ouders (CGVS R.(...) p. 5). Verder gaf je aan Frans en Engels te hebben geleerd. Frans leerde je op school, Engels pikte je onder andere op tijdens het gamen (CGVS R.(...) p. 4). Hieruit blijkt dan ook dat je in staat bent nieuwe talen aan te leren, en dat je je deze zelfs buiten de schoolse context eigen maakt. Er kan dan ook van jou verwacht worden dat je het Tsjetsjeens en Russisch bij een terugkeer zou kunnen leren. Het feit dat je geen interesse in Russisch en Tsjetsjeens hebt en het Russische alfabet niet snapt verandert hier niets aan (CGVS R.(...) p. 6). Met betrekking tot jouw opmerking dat je niet weet of je in Tsjetsjenië les zou kunnen volgen om de taal en te leren en tot de opmerking van je advocaat die verklaarde dat er in Tsjetsjenië geen OKAN-klassen bestaan voor nieuwkomers en dat jullie je plan zouden moeten trekken om deze talen te leren (CGVS M.(...) p. 7), dient opgemerkt te worden dat dit blote beweringen zijn die jullie met geen enkele informatie kunnen staven.

Wat betreft de problemen en de discriminatie die je zou vrezen met betrekking tot het feit dat je de taal niet machtig bent, dient gewezen te worden op het feit dat je hiervan geen melding hebt gemaakt tijdens je onderhoud op de DVZ. Indien je in Tsjetsjenië daadwerkelijk problemen vrees omwille van het feit dat je de taal niet machtig bent, kan van jou verwacht worden dat je dit reeds zou hebben vermeld tijdens je onderhoud op de DVZ. Het feit dat je hebt nagelaten dit te doen, doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze vrees en aan je voorgehouden beperkte talenkennis.

Uit de verklaringen van je moeder blijkt evenmin dat jij en je jongere broers in Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden dienen te koesteren.

Je moeder werd op het einde van je onderhoud op de DVZ kort de kans gegeven om enkele opmerkingen of toevoegingen te doen. Zij verwees slechts naar de problemen van je vader en vermeldde noch bij jou noch op het einde van het onderhoud van je broer Murad iets over mogelijke problemen die jullie zouden kunnen kennen omwille van het feit dat jullie de taal niet machtig zijn, de islam niet willen aanhangen of de Tsjetsjeense gebruiken niet zouden kennen en willen volgen (CGVS vragenlijst R.(...) nr. 3.8, CGVS vragenlijst M.(...) nr. 3.8). Indien jullie daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden dienen te koesteren omwille van jullie beperkte talenkennis, omwille van het feit dat jullie de gebruiken niet kennen of de islam niet willen volgen, kan van jullie moeder - die het grootste deel van haar leven in Tsjetsjenië heeft gewoond, de gebruiken en normen kent - verwacht worden dat zij jullie vrees bij terugkeer correct kan inschatten en hiervan reeds melding zou hebben gedaan tijdens jullie onderhoud op de DVZ. Het feit dat zij naliet dit te doen, doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees.

Wanneer je moeder gehoord werd op het CGVS in het kader van het verzoek tot internationale bescherming van je broer M.(...) M.(...), kon zij evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto in jullie hoofde aantonen. Ze verklaarde dat jij en je broers niemand in Tsjetsjenië kennen, dat jullie geen Russisch of Tsjetsjeens spreken en dat jullie de Tsjetsjeense tradities niet kennen noch hiernaar willen leven. Ze kon echter niet uitleggen wat voor gevolgen dit dan precies voor jullie zou hebben in Tsjetsjenië en kwam niet verder dan veronderstellingen. Zo verklaarde ze: "Ik kan u niet precies uitleggen, waar het gevaar zou kunnen zitten, maar het gevaar zou zeker bestaan, ik kan u niet met precisie uitleggen op welke manier ze gediscrimineerd zouden worden omdat ik daar ook niet ben, omdat ik hier zit." (CGVS M.(...) M.(...) p. 4). Verder verklaarde je moeder dat mensen zouden roddelen als jullie je niet aan de regels zouden houden. Jullie familie in Tsjetsjenië zou jullie mee opvoeden en zou jullie dwingen volgens de tradities te leven (CGVS M.(...) M.(...) p. 4-5). Waar je moeder en advocaat (CGVS M.(...) p. 7) stellen dat jij en je broers de Tsjetsjeense tradities en taal niet kennen, dient opgemerkt te worden dat je ouders in Tsjetsjenië zijn geboren en opgegroeid, Russisch en Tsjetsjeens spreken en er van hen verwacht kan worden dat zij jullie bekend maken met de Tsjetsjeense gebruiken en tradities. Nergens uit jouw verklaringen blijken daarenboven diepgewortelde overtuigingen die het voor jou onmogelijk maken je aan te passen aan de heersende wetten, regels en gebruiken in je herkomstregio.

Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in het land waarvan je de nationaliteit bezit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat je niet aannemelijk maakte dat een vestiging in Tsjetsjenië een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden en zodoende in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Jij noch jouw advocaat of moeder haalde enig element aan waaruit blijkt dat je niet in staat zou zijn je de Tsjetsjeense taal, gewoonten, normen of gebruiken eigen te maken. Zij er ook op gewezen dat je als begeleide minderjarige kan terugvallen op jouw ouders die de taal, gewoonten, normen en gebruiken kennen en jouw jeugdige leeftijd in deze als een voordeel gezien kan worden.

Met betrekking tot de opmerking van je advocaat dat het onmogelijk voor je zou zijn om Russisch en Tsjetsjeens opnieuw perfect aan te leren en dat je op deze manier een achterstand dreigt op te bouwen en geïsoleerd dreigt te geraken (CGVS M.(...) p. 7), dient verwezen te worden naar bovenstaande paragrafen waarin reeds beargumenteerd werd dat er van jou verwacht kan worden dat je in staat bent deze talen aan te leren en die stellen dat dergelijke aanpassingsmoeilijkheden omwille van een beperkte talenkennis niet gelijk staan aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Je advocaat haalde op het einde van het persoonlijk onderhoud van je broer M.(...) tevens aan dat in Tsjetsjenië door de familie gekozen wordt wie met wie trouwt en bruid en bruidegom hier geen inspraak in hebben (CGVS M.(...) p. 7). Deze vrees is echter louter hypothetisch. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat de vrees voor een verplicht huwelijk niet door jou werd vermeld (hoewel dit wel van jou verwacht zou kunnen worden indien dit iets is wat je vreest). Wanneer je moeder tijdens het onderhoud van je broer M.(...) M.(...) gevraagd werd te vertellen over de Tsjetsjeense tradities die haar kinderen niet zouden willen volgen haalde zij naast bidden onder andere ook 'huwelijken op onze manier' aan (CGVS

M.(...) p. 5). Hoewel zij kort verwees naar het Tsjetsjeense huwelijk, haalde zij hieromtrent geen concrete vrees aan met betrekking tot jou of één van je broers. Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie niet dat elke jongeman wordt gedwongen te trouwen tegen zijn wil. Het EASO rapport 'Chechnya, Women, Marriage, Divorce and Child Custody' (p. 25 – 26) stelt dat hoewel families beslissen over een huwelijk de bruid en bruidegom in meer of mindere mate bij deze beslissing worden betrokken. Uit hetzelfde rapport blijkt verder dat juist vrouwen degenen zijn die onder druk gezet worden door hun familie omdat mannen de controle willen hebben over hun vrouwen en dochters. Hieruit blijkt helemaal niet dat elke jongeman in Tsjetsjenië zou worden gedwongen te trouwen tegen zijn wil, maar dat dit afhangt van de families die hen omringen. Uit niets blijkt verder dat jouw ouders een verplicht huwelijk van jou of je broers verwachten. Zelf verklaarde je dat jij een goede relatie met je ouders hebt (CGVS R.(...) p. 5). Zij zouden je standpunt over de islam kennen en jouw mening hierover respecteren (CGVS R.(...) p. 7). Daarenboven verklaarde je moeder (wanneer ze gevraagd werd of zij en jouw vader het OK vinden dat jij en je broers niet alle Tsjetsjeense tradities volgen) dat zijzelf ook niet altijd alle Tsjetsjeense tradities naleven en dat zij en je vader jullie altijd willen blijven bijstaan (CGVS M.(...) p. 5). Uit niets blijkt dan ook dat je ouders zomaar voor jou zouden beslissen met wie je zou moeten trouwen, noch dat zij je niet zouden steunen indien er van andere familieleden dergelijke voorstellen zouden komen. De loutere verwijzing van je advocaat naar deze praktijk, volstaat dan ook niet om een concrete vrees in jouw hoofde kenbaar te maken

Je advocaat verklaarde eveneens dat de Tsjetsjeense maatschappij gekenmerkt wordt door een sterke greep van de overheid en een groot belang van connecties en tradities. Hij verklaarde dat een lang verblijf in Europa altijd als verdacht wordt beschouwd door het regime van Kadyrov en je familie bij terugkeer onderzocht zou worden om te peilen of jullie al dan niet extremistisch zijn (CGVS M.(...) p. 7).

Wat betreft een vrees voor problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat jij en je familie lange tijd in het buitenland hebben verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde (of er een asielprocedure heeft doorlopen), in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van jouw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan jouw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in jouw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat jij onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit de elementen aanwezig in je dossier blijkt dan ook niet dat jij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De geboorteakte die aanwezig is in jouw dossier werpt geen ander licht op voorgaande appreciatie. Deze bevat immers louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist.

Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat er ook in hoofde van je broers M.(...) G.(...) (CGVS 20/10461C) en M.(...) M.(...) A.(...) G.(...) (CGVS 2010461D) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat je minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op jou moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing ten aanzien van **tweede verzoeker Mur. G.** luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. Je werd geboren op 4 september 2006 in Khambi Irzi (Tsjetsjenië). Je reisde in 2007 naar België samen met je ouders A.(...) G.(...) (CGVS 08/10103) en R.(...) S.(...) (CGVS 08/10103B) en je broer R.(...) G.(...) (CGVS 20/10461) omdat je vader in Tsjetsjenië problemen kende. Omwille van deze problemen dienden je ouders op 3 januari 2008 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Dit verzoek werd echter afgewezen vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Je ouders keerden niet terug en zetten hun

leven hier verder. Op 12 augustus 2015 werd je broer M.(...) M.(...) A.(...) G.(...) geboren (CGVS 2010461D). Jij zit momenteel in het tweede middelbaar.

Op 13 maart 2020 dienden jij en je broer R.(...) een verzoek tot internationale bescherming in. Je ouders dienden eveneens een verzoek tot internationale bescherming in hoofde van je broer M.(...) M.(...) in. In het kader van je verzoek verklaarde je dat je bij een terugkeer naar Tsjetsjenië problemen kunt kennen omdat je de regels en tradities daar niet wilt volgen. Je kan in Tsjetsjenië niets doen op school omdat je de taal niet kent. Je zou er minder goed werk kunnen vinden dan in België. Je vreest eveneens problemen omwille van de redenen waardoor je familie destijds gevlucht is.

Ter staving van je verzoek tot internationale bescherming legde je je geboorteakte voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je haalde aan niet naar Tsjetsjenië te willen terugkeren omwille van de problemen waardoor je ouders destijds zijn gevlucht. Je zou verder niets over deze problemen weten (CGVS M.(...) p. 5). Er dient opgemerkt te worden dat je ouders reeds vertelden over de problemen die de aanleiding vormden voor hun vertrek tijdens hun verzoek tot internationale bescherming in 2008. Het Commissariaat-generaal oordeelde toen dat het verzoek tot internationale bescherming van je ouders onmiskenbaar een bedrieglijk karakter had, aangezien hun verklaringen met betrekking tot hun recente herkomst niet overtuigden. Hun asielrelaas werd evenmin geloofwaardig bevonden. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die je ouders in het verleden hebben gehad. Bijgevolg is het evenmin geloofwaardig dat jij hier in de toekomst problemen door zou kennen.

Een andere reden waarom je niet naar Tsjetsjenië wilt terugkeren is het feit dat je daar verplicht de regels zou moeten volgen. Je moet moslim zijn, de ramadan volgen en bidden. Indien je je niet aan de regels zou houden, zou je problemen kunnen krijgen (CGVS M.(...) p. 5-6).

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat je tijdens je onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dat plaatsvond 16 maart 2021, met geen woord repte over het feit dat je in Tsjetsjenië niet aan de daar geldende regels en tradities zou willen houden. Je verklaarde dat er in Tsjetsjenië gevaar was en dat je daar niemand kent. Je vertelde dat je in België naar school gaat, hier vrienden hebt en hier wilt blijven. Gevraagd waarom je vreesde dat er in Tsjetsjenië iets ergs zou kunnen gebeuren verklaarde je het niet te weten (CGVS vragenlijst M.(...) nr. 3.5). Indien je bij terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk problemen vreest omdat je je niet aan de geldende maatschappelijke regels wilt houden, kan verwacht worden dat je dit reeds tijdens je onderhoud op de DVZ zou hebben vermeld. Het feit dat je dit niet hebt gedaan, maakt dan ook dat er aan deze bewering niet zomaar geloof gehecht kan worden.

Verder blijkt je kennis omtrent deze in Tsjetsjenië geldende tradities en praktijken zeer beperkt. Zo verklaarde je dat je in Tsjetsjenië verplicht de regels moet volgen. Je moet moslim zijn, aan de ramadan meedoen en bidden. Wanneer je gevraagd werd of er nog andere regels zijn die je in Tsjetsjenië moet volgen, verklaarde je het niet te weten. Je weet evenmin wat er zou gebeuren in het geval je deze regels niet volgt. Volgens jou zou er dan iets ergs kunnen gebeuren, je zou geslagen kunnen worden “of ik weet niet wat als je het niet doet, het is een gelovig volk”. Gevraagd door wie je dan geslagen zou kunnen worden, verklaarde je opnieuw het niet te weten. Je dacht door inwoners van huizen (CGVS M.(...) p. 5-6). Aangezien je je verzoek tot internationale bescherming grotendeels beroept op het feit dat je in Tsjetsjenië de regels niet wilt volgen en hierdoor problemen vreest, kan er verwacht worden dat je je zou hebben geïnformeerd naar de verschillende normen, gebruiken en gedragsregels die gelden in de Tsjetsjeense samenleving en naar de gevolgen van een niet conforme levensstijl. Het feit dat je hier zo weinig over kan vertellen doet afbreuk aan je voorgehouden vrees.

Bovenal kan je niet aannemelijk maken dat het voor jou onmogelijk zou zijn om, bij een terugkeer naar Tsjetsjenië, deel te nemen aan de religieuze tradities en praktijken die deel uitmaken van het dagelijks leven daar.

Toen je gevraagd werd of je je in Tsjetsjenië gewoon aan deze regels zou kunnen houden dacht je van niet. Later vertelde je dit niet te willen doen. Je zou normaal willen leven, zoals elk mens. Wat je met ‘normaal leven zoals elke mens’ dan precies bedoelde, wist je echter niet. Wanneer je opnieuw gevraagd werd uit te leggen waarom je in Tsjetsjenië niet volgens de tradities daar wou leven verklaarde je niet te weten hoe je het moest uitleggen. Er werd je op het hart gedrukt dat dit belangrijk was en dat je er gerust eventjes over mocht nadenken om het later te vertellen. Wanneer je enige tijd later echter gevraagd werd of je hier nog iets over wilde vertellen verklaarde je van niet (CGVS M.(...) p. 5-6). Nergens blijken dan ook diepgewortelde overtuigingen die het voor jou onmogelijk maken je aan te passen aan de heersende wetten, regels en gebruiken in je herkomstregio. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat je zowel tijdens je interview op de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) op 16 maart 2021 als tijdens je onderhoud op het CGVS op 10 januari 2022 verklaarde jezelf als moslim te beschouwen (DVZ vragenlijst nr. 9 p. 6, CGVS M.(...) p. 4). Het CGVS ziet dan ook niet in waarom je je bij een terugkeer naar Tsjetsjenië niet zou kunnen aanpassen en zou kunnen deelnemen aan de Tsjetsjeense en islamitische gebruiken en rituelen.

Verder haalde je aan dat je in Tsjetsjenië niets kan doen omdat je geen Tsjetsjeens of Russisch kent.

Om te beginnen valt het te betwijfelen dat jij en je twee broers geen Russisch of Tsjetsjeens zouden kunnen spreken en verstaan, terwijl jullie bij jullie Russisch/Tsjetsjeens-sprekende ouders inwonen die geen andere talen volledig machtig lijken te zijn. Zo verklaarde jij dat je ouders Tsjetsjeens en/of Russisch met elkaar spreken (CGVS M.(...) p. 4). Bovendien koos je moeder, die op het CGVS werd bevraagd over de asielmotieven in hoofde van je broer M.(...) M.(...), ervoor om het interview in het Russisch te doen (CGVS M.(...) M.(...) p. 2), wat erop wijst dat zij het Nederlands niet volledig machtig is. Er kan dan ook verwacht worden dat gesprekken met je ouders af en toe in het Russisch of Tsjetsjeens doorgaan.

Bovenal kan niet ingezien worden waarom het niet mogelijk zou zijn voor jou om deze twee talen (opnieuw) te leren. Zoals reeds werd aangegeven hoorde je thuis Tsjetsjeens en/of Russisch van je ouders (CGVS M.(...) p. 4). Verder dient opgemerkt te worden dat je momenteel in het tweede middelbaar zit en de richting Moderne Talen Wetenschappen volgt. Nederlands is (naast wiskunde en lichamelijke opvoeding) één van de vakken die je graag doet (CGVS M.(...) p. 3). Je leerde eveneens Engels op school (CGVS M.(...) p. 4). Hieruit blijkt dan ook dat je in staat bent nieuwe talen aan te leren en dat je in enige mate in taal bent geïnteresseerd. Er kan dan ook van jou verwacht worden dat je het Tsjetsjeens en Russisch bij een terugkeer zou kunnen leren. Het feit dat je geen interesse vreest te hebben om het Russisch en/of Tsjetsjeens te leren verandert hier niets aan (CGVS M.(...) p. 5). Met betrekking tot de opmerking van je advocaat, die verklaarde dat er in Tsjetsjenië geen OKAN-klassen bestaan voor nieuwkomers en dat jullie je plan zouden moeten trekken om deze talen te leren (CGVS M.(...) p. 7), dient opgemerkt te worden dat dit een blote bewering is die hij met geen enkele informatie staaft.

Tot slot haalde je aan dat je in België beter werk kon doen dan in Tsjetsjenië. In Tsjetsjenië zou je enkel ‘ander’ werk kunnen doen. Wat voor werk je dan in Tsjetsjenië zou kunnen doen wist je niet. Je wist evenmin wat voor werk je ouders in het verleden in Tsjetsjenië hadden gedaan (CGVS M.(...) p. 5). Wanneer je gevraagd werd waarom je dacht dat je in Tsjetsjenië geen goed werk zou kunnen doen, antwoordde je simpelweg met: ‘Geen idee’ (CGVS M.(...) p. 5). Het feit dat je in Tsjetsjenië misschien een job zou dienen uit te oefenen die niet in je interessesfeer ligt, kan bezwaarlijk als vervolging in de zin van

de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet, beschouwd worden.

Uit de verklaringen van je moeder blijkt evenmin dat jij en je broers in Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden dienen te koesteren.

Je moeder werd op het einde van je onderhoud op de DVZ kort de kans gegeven om enkele opmerkingen of toevoegingen te doen. Zij verwees slechts naar de problemen van je vader en vermeldde noch bij jou noch op het einde van het onderhoud van je broer R.(...) iets over mogelijke problemen die jullie zouden kunnen kennen omwille van het feit dat jullie de taal niet machtig zijn of de Tsjetsjeense gebruiken niet kennen en niet willen volgen (CGVS vragenlijst R.(...) nr. 3.8, CGVS vragenlijst M.(...) nr. 3.8). Indien jullie daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden dienen te koesteren omwille van jullie beperkte talenkennis of omwille van het feit dat jullie de Tsjetsjeense gebruiken niet kennen, kan van jullie moeder - die het grootste deel van haar leven in Tsjetsjenië heeft gewoond en de gebruiken en normen daar kent - verwacht worden dat zij jullie vrees bij terugkeer correct kan inschatten en hiervan reeds melding zou hebben gedaan tijdens jullie onderhoud op de DVZ. Het feit dat zij naliet dit te doen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees.

Wanneer je moeder gehoord werd op het CGVS in het kader van het verzoek tot internationale bescherming van je broer M.(...) M.(...), kon zij evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto in jullie hoofde aantonen. Ze verklaarde dat jij en je broers niemand in Tsjetsjenië kennen, dat jullie geen Russisch of Tsjetsjeens spreken en dat jullie de Tsjetsjeense tradities niet kennen noch hiernaar willen leven. Ze kon echter niet uitleggen wat voor gevolgen dit dan precies voor jullie zou hebben in Tsjetsjenië en kwam niet verder dan veronderstellingen. Zo verklaarde ze: "Ik kan u niet precies uitleggen, waar het gevaar zou kunnen zitten, maar het gevaar zou zeker bestaan, ik kan u niet met precisie uitleggen op welke manier ze gediscrimineerd zouden worden omdat ik daar ook niet ben, omdat ik hier zit." (CGVS M.(...) M.(...) p. 4). Verder verklaarde je moeder dat mensen zouden roddelen als jullie je niet aan de regels zouden houden. Jullie familie in Tsjetsjenië zou jullie mee opvoeden en zou jullie dwingen volgens de tradities te leven (CGVS M.(...) M.(...) p. 4-5). Waar je moeder en advocaat (CGVS M.(...) p. 7) stellen dat jij en je broers de Tsjetsjeense tradities en taal niet kennen, dient opgemerkt te worden dat je ouders in Tsjetsjenië zijn geboren en opgegroeid, Russisch en Tsjetsjeens spreken en er van hen verwacht kan worden dat zij jullie bekend maken met de Tsjetsjeense gebruiken en tradities. Nergens uit jouw verklaringen blijken daarenboven diepgewortelde overtuigingen die het voor jou onmogelijk maken je aan te passen aan de heersende wetten, regels en gebruiken in je herkomstregio.

Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in het land waarvan je de nationaliteit bezit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat je niet aannemelijk maakt dat een vestiging in Tsjetsjenië een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden en zodoende in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Jij noch jouw advocaat of moeder haalde enig element aan waaruit blijkt dat je niet in staat zou zijn je de Tsjetsjeense taal, gewoonten, normen of gebruiken eigen te maken. Zij er ook op gewezen dat je als begeleide minderjarige kan terugvallen op jouw ouders die de taal, gewoonten, normen en gebruiken kennen en jouw jeugdige leeftijd in deze als een voordeel gezien kan worden.

Met betrekking tot de opmerking van je advocaat dat het onmogelijk voor je zou zijn om het Russisch en Tsjetsjeens opnieuw perfect aan te leren en dat je op deze manier een achterstand dreigt op te bouwen en geïsoleerd dreigt te geraken (CGVS M.(...) p. 7), dient verwezen te worden naar bovenstaande paragrafen waarin reeds beargumenteerd werd dat er van jou verwacht kan worden dat je in staat bent deze talen aan te leren en die stellen dat dergelijke aanpassingsmoeilijkheden omwille van een beperkte talenkennis niet gelijk staan aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Je advocaat haalde tevens aan dat in Tsjetsjenië door de familie gekozen wordt wie met wie trouwt en de bruid en bruidegom daar geen inspraak in hebben (CGVS M.(...) p. 7). Deze vrees is echter louter hypothetisch. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat de vrees voor een verplicht huwelijk niet door jou werd vermeld (hoewel dit wel van jou verwacht zou kunnen worden indien dit iets is wat je vreest).

Wanneer je moeder tijdens het onderhoud van je broer M.(...) M.(...) gevraagd werd te vertellen over de Tsjetsjeense tradities die haar kinderen niet zouden willen volgen haalde zij naast bidden onder andere ook 'huwelijken op onze manier' aan (CGVS M.(...) p. 5). Hoewel zij kort verwees naar het Tsjetsjeense huwelijk, haalde zij hieromtrent geen concrete vrees aan met betrekking tot jou of één van je broers. Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie niet dat elke jongeman wordt gedwongen te trouwen tegen zijn wil. Het EASO rapport 'Chechnya, Women, Marriage, Divorce and Child Custody' (p. 25 – 26) stelt dat hoewel families beslissen over een huwelijk de bruid en bruidegom in meer of mindere mate bij deze beslissing worden betrokken. Uit hetzelfde rapport blijkt verder dat juist vrouwen degenen zijn die onder druk gezet worden door hun familie omdat mannen de controle willen hebben over hun vrouwen en dochters. Hieruit blijkt helemaal niet dat elke jongeman in Tsjetsjenië zou worden gedwongen te trouwen tegen zijn wil, maar dat dit afhangt van de families die hen omringen. Uit niets blijkt verder dat jouw ouders een verplicht huwelijk van jou of je broers verwachten. Zelf verklaarde je dat jij een goede relatie met je ouders hebt (CGVS M.(...) p. 4). Daarenboven verklaarde je moeder (wanneer ze gevraagd werd of zij en jouw vader het oké vinden dat jij en je broers niet alle Tsjetsjeense tradities volgen) dat zij en je vader ook niet altijd alle Tsjetsjeense tradities naleven en dat zij jullie vooral willen blijven bijstaan (CGVS M.(...) p. 5). Uit niets blijkt dan ook dat je ouders zomaar voor jou zouden beslissen met wie je zou moeten trouwen, noch dat zij je niet zouden steunen indien er van andere familieleden dergelijke voorstellen zouden komen. De loutere verwijzing van je advocaat naar deze praktijk, volstaat dan ook niet om een concrete vrees in jouw hoofde kenbaar te maken

Je advocaat haalde aan dat de Tsjetsjeense maatschappij gekenmerkt wordt door een sterke greep van de overheid en een groot belang van connecties en tradities. Hij verklaarde dat een lang verblijf in Europa altijd als verdacht wordt beschouwd door het regime van Kadyrov en je familie bij terugkeer onderzocht zou worden om te peilen of jullie al dan niet extremistisch zijn.

Wat betreft een vrees voor problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat jij en je familie lange tijd in het buitenland hebben verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde (of er een asielprocedure heeft doorlopen), in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van jouw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan jouw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in jouw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat jij onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit de elementen aanwezig in je dossier blijkt dan ook niet dat jij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De geboorteakte die aanwezig is in jouw dossier werpt geen ander licht op voorgaande appreciatie. Deze bevat immers louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist.

Ter volledigheid van de beslissing dient opgemerkt te worden dat er ook in hoofde van je broers R.(...) G.(...) (CGVS 20/10461) en M.(...) M.(...) A.(...) G.(...) (CGVS 2010461D) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat je minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op jou moet worden toegepast.”

De bestreden beslissing ten aanzien van **derde verzoeker Ma. M. A. G.** luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. Je werd geboren op 12 augustus 2015 in Leuven.

In 2007 reisden je ouders A.(...) G.(...) (CGVS 08/10103) en R.(...) S.(...) (CGVS 08/10103B) samen met je broers R.(...) G.(...) (CGVS 20/10461) en M.(...) G.(...) (CGVS 20/10461C) naar België, omdat je vader in Tsjetsjenië problemen kende. Omwille van deze problemen dienden je ouders op 3 januari 2008 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Dit verzoek werd echter afgewezen vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Je ouders keerden niet naar Rusland terug en zetten hun leven hier verder.

Op 13 maart 2020 dienden je ouders een verzoek tot internationale bescherming in jouw hoofde in. Je broers R.(...) Ramzan GAZALIYEV (CGVS 20/10461) en M.(...) G.(...) (CGVS 20/10461C) dienden tezelfdertijd een verzoek tot internationale bescherming in.

Gezien jouw leeftijd en je daaruit voortvloeiend onvermogen om je uit te drukken is jouw verzoek om internationale bescherming, dat op 13 maart 2020 werd ingediend, integraal gebaseerd op de verklaringen die jouw moeder heeft afgelegd.

Jouw moeder vreest dat je in Tsjetsjenië gediscrimineerd zal worden omwille van de problemen die je vader in het verleden kende. Ze vreest eveneens dat je moeilijkheden zal krijgen omdat je in België bent opgegroeid, de taal niet kent en de Tsjetsjeense tradities niet kent en volgt. Ten slotte verklaarde ze dat je erg gevoelig bent en dat je het niet zou overleven zonder de rest van je gezin.

Je geboortakte werd toegevoegd aan je administratief dossier.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Gezien jouw jonge leeftijd van zes jaar, ben je nog niet in staat om de vrees in jouw hoofde op zelfstandige wijze uiteen te zetten. Daarom kreeg jouw moeder de kans om met de hulp van een Russische tolk en jouw advocaat haar vrees in jouw hoofde uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Eerst en vooral vreest je moeder dat je gediscrimineerd zou worden omwille van de problemen die je vader in het verleden in Tsjetsjenië heeft gekend (CGVS M.(...) p. 4). Jij en je broers zouden van iets beschuldigd kunnen worden, net als jullie vader. Er dient echter opgemerkt te worden dat je ouders deze problemen reeds tijdens hun verzoek tot internationale bescherming aanhaalden als reden voor hun vertrek uit Tsjetsjenië (CGVS M.(...) p. 4). Het Commissariaat-generaal oordeelde toen dat het verzoek tot internationale bescherming van je ouders onmiskenbaar een bedrieglijk karakter had, aangezien hun verklaringen met betrekking tot hun recente herkomst niet overtuigden en het asielrelaas evenmin geloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die je ouders in het verleden hebben gekend. Bijgevolg is het evenmin geloofwaardig dat jij hier in de toekomst problemen door zou kennen.

Verder vreest je moeder dat je bij een terugkeer naar Tsjetsjenië moeilijkheden zou krijgen omdat je in België bent opgegroeid, geen Russisch of Tsjetsjeens kent en de Tsjetsjeense tradities niet kent noch volgt. Wanneer ze gevraagd werd op welke manier dit dan een probleem voor jou zou kunnen vormen, kon ze hier echter geen concreet antwoord op geven. Ze verklaarde slechts: 'Ik kan u niet precies uitleggen waar het gevaar zou kunnen zitten, maar het gevaar zou zeker bestaan, ik kan u niet met precisie uitleggen op welke manier ze (de kinderen) gediscrimineerd zouden worden omdat ik daar ook niet ben, omdat ik hier zit.' (CGVS M.(...) p. 4). Deze uitleg is echter zeer vaag. Indien je moeder voor problemen vreest omwille van het feit dat jij hier bent opgegroeid en de Tsjetsjeense taal en tradities niet kent, kan verwacht worden dat ze meer concreet zou kunnen duiden wat voor problemen jij dan wel niet zou kunnen

kennen. Wanneer je moeder bovendien gevraagd werd of jij in Tsjetsjenië zou kunnen wonen als je vader daar geen problemen had, verklaarde ze: 'Ik zou het niet weten, maar volgens mij als mijn man geen problemen had gehad, zou hij daar misschien ook kunnen leven, mijn zoon. (...) Misschien als zijn vader geen problemen had gehad, zou hij daar wel kunnen wonen.' (CGVS M.(...) p. 4). Uit deze verklaring blijkt dan ook niet dat jij in Tsjetsjenië vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming zou kennen omwille van het feit dat in België bent opgegroeid en niet vertrouwd bent met de Tsjetsjeense taal en cultuur. Wanneer er bij je moeder gepolst werd of jij Tsjetsjeens of Russisch zou kunnen leren eens je in Tsjetsjenië woonde verklaarde ze: 'Ja, ik zou het echt niet weten, stel dat hij daar naar school was gegaan, dan mss wel, maar ik kan het niet met zekerheid beweren, omdat ik daar nu niet ben, omdat ik hier nu ben.' (CGVS M.(...) p. 5). Hieruit blijkt dan ook niet dat jij bij een terugkeer niet in staat zou zijn om de gangbare talen te leren in je land van herkomst.

Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in het land waarvan je de nationaliteit bezit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat je niet aannemelijk maakt dat een vestiging in Tsjetsjenië een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden en zodoende in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Jij noch jouw advocaat of moeder haalde enig element aan waaruit blijkt dat je niet in staat zou zijn je de Tsjetsjeense taal, gewoonten, normen of gebruiken eigen te maken. Zij er ook op gewezen dat je als begeleide minderjarige kan terugvallen op jouw ouders die de taal, gewoonten, normen en gebruiken kennen en jouw jeugdige leeftijd in deze als een voordeel gezien kan worden.

Tot slot verklaarde je moeder dat je erg gevoelig bent. Ze vreest dat jij het niet zou overleven indien je familieleden iets zou overkomen en jij alleen zou achterblijven (CGVS M.(...) p. 5-6). Uit niets blijkt echter dat jij alleen naar Tsjetsjenië zou dienen terug te keren, of dat je familie daar iets zou overkomen. Zo werd in hoofde van je broers R.(...) G.(...) (CGVS 20/10461) en M.(...) G.(...) (CGVS 20/10461C) eveneens een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het verzoek tot internationale bescherming van je ouders werd in 2008 afgewezen. Zij dienden geen volgend verzoek in en maken dus evenmin aannemelijk dat zij in Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen.

Je advocaat verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud van je broer M.(...) dat je in Tsjetsjenië dreigt geïsoleerd te raken uit de maatschappij omdat je verwesterd bent, geen Russisch of Tsjetsjeens spreekt en een taalachterstand hebt ten opzichte van je leeftijdsgenoten (CGVS M.(...) p. 7). In verband hiermee dient verwezen te worden naar bovenstaande paragrafen die benadrukken dat dit motief onvoldoende zwaarwichtig is om een internationaal beschermingsstatuut te rechtvaardigen. Uit niets blijkt immers dat je bij een terugkeer naar Tsjetsjenië niet in staat zou zijn om naar school te gaan, de Russische en Tsjetsjeense taal te leren en je in de Tsjetsjeense maatschappij te integreren. Aangezien je nog maar zes jaar bent, zal je het grootste deel van je schoolcarrière in Tsjetsjenië kunnen doorlopen.

Je advocaat verklaarde tevens dat de Tsjetsjeense maatschappij gekenmerkt wordt door een sterke greep van de overheid en een groot belang van connecties en tradities. Hij verklaarde dat een lang verblijf in Europa altijd als verdacht wordt beschouwd door het regime van Kadyrov en je familie bij terugkeer onderzocht zou worden om te peilen of jullie al dan niet extremistisch zijn (CGVS M.(...) p. 7).

Wat betreft een vrees voor problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat jij en je familie lange tijd in het buitenland hebben verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde (of er een asielprocedure heeft doorlopen), in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van jouw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan jouw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in jouw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

Welnu, zoals hierboven werd uiteengezet, blijkt uit deze beoordeling dat jij onvoldoende concrete, overtuigende elementen naar voren hebt gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

In verband met de opmerking van je advocaat dat bij Tsjetsjeense families bruid en bruidegom geen inspraak hebben met wie zij trouwen, dient gewezen te worden op je erg jonge leeftijd. Deze vrees – die daarenboven niet door je moeder werd geuit – is dan ook louter hypothetisch.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begreemd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit de elementen aanwezig in je dossier blijkt dan ook niet dat jij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De geboorteakte die aanwezig is in jouw dossier werpt geen ander licht op voorgaande appreciatie. Deze bevat immers louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat je minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op jou moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een eerste en enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te New York op 31 januari 1967 en goedgekeurd bij wet van 27 februari 1969 (hierna: Protocol van 31 januari 1967), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van het hoger belang van het kind, en van de materiële motiveringsverplichting, de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.

Ze formuleren hun grieven als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat de vluchtelingenstatus niet kan toegekend worden omdat verzoekende partijen hun vrees bij terugkeer naar Tsjetsjenië niet aannemelijk hebben weten maken. Verder oordeelt het Commissariaat-generaal dat verzoekende partijen ook niet de subsidiaire beschermingsstatus kunnen worden toegekend.

De verzoekende partijen kunnen het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissingen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt. Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen. Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier tot zijn conclusie is gekomen. De beslissing zal bijgevolg hervormd minstens vernietigd moeten worden.

Aangaande het asielrelaas en de vluchtmotieven van de verzoekers

Vooreerst motiveert het CGVS dat het niet geloofwaardig is als de verzoekende partijen aanhalen dat zij gedwongen zullen worden de Tsjetsjeense tradities en culturen zullen moeten volgen, hoewel zij niet echt gelovig zijn, noch weet hebben van deze tradities. De verzoekende partijen zijn ernstig gegriefd door deze beslissing.

Verzoekende partijen halen alle drie aan dat zij vrezen terug te keren naar Tsjetsjenië, uit vrees voor repercussies, niet enkel omwille van de vrees omwille van de problemen van hun vader, doch ook omdat

zij voornamelijk in België zijn opgegroeid, de culturele tradities niet kennen en zij ook niet echt gelovig meer zijn.

Het Commissariaat- Generaal motiveert hierover dat dit niet geloofwaardig is, doch toont niet aan dat zij in concreto hiernaar een zorgvuldig onderzoek hebben gevoerd.

Vooreerst kunnen jonge verzoekers aantonen dat personen die in Europa een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, wel degelijk in de gaten gehouden worden door de Russische inlichtingendiensten en/of het regime van Kadyrov: (...) (citeren uit informatie) "Dit is wel degelijk een gekend probleem: (...)" (citeren uit informatie) "Ook Human Rights heeft zich hier al over uitgesproken: (...)". Dat het hierboven geciteerde artikel van Human Rights Watch ook verwijst naar een rapport waarmee reeds werd aangetoond dat velen die terugkeren naar Tsjetsjenië, aan martelingen en foltering worden onderworpen. Dat verzoekende partijen wel degelijke en gegronde vrees oproepen en vrezen door de Tsjetsjeense autoriteiten gevisieerd te worden bij een eventuele terugkeer.

"Dat verzoekers, die ondertussen al bijna 14 jaar in België zijn, of in België zijn geboren, halen aan dat zij vrezen niet te kunnen leven onder het strenge Islamitische regime dat er in Tsjetsjenië woedt. Verzoekers vrees hierover is gegrond. Het regime van Ramzan Kadyrov staat gekend om zijn streng Islamitisch regime en treedt streng op tegen iedereen die daarvan afwijkt: (...)" (citeren uit informatie). Indien men niet voor de volle 100% achter het strenge Islamitische regime staat, riskeert men wel degelijk vervolgd te worden in Tsjetsjenië.

De twee oudste verzoekers hebben duidelijk aangehaald dat zij "zoekende" zijn naar hun religie en identiteit, wat ook niet onlogisch is gezien hun leeftijd, doch zij zullen dit niet kunnen indien zij dienen terug te keren naar Tsjetsjenië. Een recent rapport van het United States Commission on International Religious Freedom van oktober 2021 bevestigt dit ook: (...)" Verder: (...) (citeren uit informatie). "Dat dit recente rapport wel degelijk het streng Islamitisch regime aantoont in Tsjetsjenië en dat verzoekers, die al 14 jaar in België wonen en geboren zijn hier, wel degelijk een gegronde vrees hiervoor hebben. Zeker, gelet op de passage hierboven, dat ook kinderen door het regime gevisieerd worden!"

Hoewel het Commissariaat- Generaal in haar bestreden beslissingen hiernaar verwijst, vragen verzoekende partijen zich terecht af, gelet op de uiteenzetting hierboven, dat de bepalingen uit het Verdrag betreffende de Rechten van het Kind, wel degelijk toegepast werden in het kader van hun beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming: De belangen van de kinderen moeten bovendien de eerste overweging zijn bij een administratieve handeling. Dit staat zowel in het Kinderrechtenverdrag als in het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie. - Artikel 24 Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie: (...). Artikel 22bis van de Grondwet: (...). - Artikel 49, lid 2 van het Kinderrechtenverdrag: (...). De preambule van het Kinderrechtenverdrag verwoordt de geest van het Verdrag als volgt: (...). De belangen van het kind moeten de eerste overweging vormen bij de bestuurshandelingen van de besturen. Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind vermeldt in artikel 3 effectief: (...). De kinderen zijn autonome drager van mensenrechten en derhalve zelfstandige rechtssubjecten. Dat zij de schendingen van het artikel 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie, alsmede het artikel 22bis van de Grondwet en het Kinderrechtenverdrag kunnen oproepen. Volgens de General Comment nr. 14 van het VN Kinderrechtencomité bij het Internationaal Kinderrechtenverdrag (UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 May 2013, CRC /C/GC/14 dient er een best interest assessment te gebeuren in het kader van elke beslissing met betrekking tot een kind. Elementen die in overweging genomen dienen te worden in het kader van het hoger belang zijn de volgende :

- Mening van het kind ; - Identiteit van het kind ; - Behoud van de familiale banden ; - Zorg, bescherming en ontwikkeling van de kind ; - Kwetsbaarheid ; - Recht op gezondheid ; - Recht op onderwijs.

Verzoekers menen dat de desbetreffende bepalingen van het Kinderrechtenverdrag niet werden toegepast en dat een schending van het hoger belang van het kind zich opdringt. De bestreden beslissingen dienen minstens vernietigd te worden en teruggestuurd voor verder onderzoek.

Verzoekers hebben hierboven aangetoond dat zij wel degelijk een gegronde vrees hebben bij een terugkeer naar Tsjetsjenië. Het Commissariaat- Generaal heeft geen rekening gehouden met alle feitelijkeheden van het dossier. Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw. De bestreden beslissingen dienen hervormd, dan wel vernietigd te worden.

Aangaande de nood aan subsidiaire bescherming overeenkomstig het artikel 48/4 Vw.

Aangaande de subsidiaire bescherming onder het artikel 48/4 §2 Vw. Het artikel 48/4 Vw stelt het volgende: (...).

Verzoekende partijen wensen aan te halen dat zij wel degelijk in aanmerking kunnen komen voor een beschermingsstatuut onder artikel 48/4 Vw. Verzoekende partijen wensen namelijk op te merken dat gelet op de huidige oorlogssituatie in Oekraïne, en de deelname van de Tsjetsjeense regering aan deze oorlog, zij een verhoogd risico hebben om gerekruteerd te worden om te gaan vechten in Oekraïne! Echter maken de bestreden beslissingen hier geen melding van, waardoor er niet kan worden aangetoond dat deze huidige, actuele situatie, mee in rekening werd gebracht en welke invloed dit heeft op minderjarige verzoekers.

Het regime van Kadryov steunt de Russische president Vladimir Poetin bij zijn inval in Oekraïne en neemt hieraan ook actief deel, door zijn eigen Tsjetsjeense troepen te sturen naar Oekraïne: (...) (citeren uit informatie).

Uit de uiteenzetting hierboven blijkt overduidelijk dat Tsjetsjenië een actieve rol speelt binnen het Russisch- Oekraïens conflict en dit uiteraard verregaande gevolgen zal hebben op minderjarige verzoekers indien zij dienen terug te keren. Het Commissariaat- Generaal houdt hiermee geen rekening.

Verzoekers vrezen, zeker oudste verzoeker, die 18 jaar wordt in juli 2022, dat zij, gelet op de actieve rol die Tsjetsjenië speelt in het Russisch- Oekraïens conflict, dat zij hun militaire dienstplicht zullen dienen te volbrengen en aldus ook kunnen worden gestuurd naar het eigenlijke conflict! Zo is Rusland een van de weinige landen ter wereld, waar nog een verplichte militaire dienstplicht bestaat!9 In Rusland geldt een verplichte militaire dienstplicht voor jongens vanaf 18 tot 27 jaar, van minstens 12 maanden: (...) (citeren uit informatie)

Gelet op de nakende leeftijd van 18 jaar voor oudste verzoeker, is dit wel degelijk een element dat een grondige beoordeling verdient, gelet op de overduidelijke steun die het regime van Kadryov geeft aan de oorlog in Oekraïne. Dit nieuwe element is wel degelijk een zeer belangrijk element gelet op de huidige militaire inval van Rusland in Oekraïne. Het komt aan het CGVS toe om aan te tonen dat minderjarige verzoekers, bij terugkeer naar Tsjetsjenië, niet zullen worden opgeroepen om deel te nemen aan het militaire conflict in Oekraïne. Een verder onderzoek hiernaar dringt zich op! De bestreden beslissingen dienen hieromtrent vernietigd te worden.

Besluit

Verzoekende partijen hebben wel degelijk kunnen aantonen dat zij een actuele vrees hebben indien zij dienen terug te keren naar Tsjetsjenië. Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht.”

Verzoekers voegen geen nieuwe stukken (fysiek) toe als bijlage bij het verzoekschrift. Ze verwijzen in hun verzoekschrift naar allerhande persartikels en rapporten, waarvan zij in de inventaris der stukken bij het verzoekschrift volgende internetlink voegen:

“3. Persartikel *The Guardian* (zie: <https://www.theguardian.com/world/2019/sep/21/chechnya-death-squads-europe-ramzan-kadyrov>)

4. Persartikel *Open Democracy*, (zie: <https://www.opendemocracy.net/en/odr/russias-war-in-chechnya-rumbles-on-in-europes-deportation-of-asylum-seekers/>)

5. Persmededeling *Human Rights Watch* (zie: <https://www.hrw.org/news/2021/04/15/statement-frances-deportation-chechen-asylum-seeker-russia-despite-risk-torture>)

6. Rapport OSCE, 21/12/2018

(zie: https://www.osce.org/files/Moscow%20Mechanism%20Document_ENG.pdf)

7. Persartikel *Al Jazeera* (zie: <https://www.aljazeera.com/features/2015/10/1/chechnyas-hard-line-protector-of-muslim-rights>)

8. Rapport *United States Commission on International Religious Freedom: Russia Update: October 2021* (zie: <https://www.uscirf.gov/sites/default/files/2021-10/2021%20Chechnya%20Issue%20Update.pdf>)

9. Persartikel *Al Jazeera* (zie: <https://www.aljazeera.com/news/2022/2/26/putins-chechen-ally-says-forces-deployed-ukraine-to-back-russia>)”

10. Persarikel New Line Institute (zie: <https://newlinesinstitute.org/russia/the-kadyrovtsy-putins-force-multiplier-or-propaganda-tool/>)

11. Overzicht World Population View- Mandatory Military Service (zie: <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/countries-with-mandatory-military-service>)

12. Persartikel India Times (zie: <https://www.indiatimes.com/trending/social-relevance/countries-with-compulsory-military-service-554340.html#Russia>)”.

3. In haar nota met “Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” van 13 april 2022 verwijst de verwerende partij eveneens naar welbepaalde informatie waarvan zij de volgende link als bijlage voegt:

“1. *Fédération de Russie : La conscription militaire en Tchétchénie, van 5 juli 2018, beschikbaar op https://www.ofpra.gouv.fr/sites/default/files/atoms/files/1806_rus_conscription.pdf. ”*

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De motieven van de bestreden beslissingen

Blijkens de bestreden beslissingen wordt verzoekers’ verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat zij, zo luiden de beslissingen, er niet in geslaagd zijn om hun vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In de beslissing in hoofde van eerste verzoeker R. G. genomen, thans 17 jaar oud, stelt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) vooreerst vast dat (i) wat diens vrees betreft in Tsjetsjenië gediscrimineerd te worden omdat hij de islam niet wil volgen, zijn verklaringen hieromtrent zeer oppervlakkig en beperkt zijn. De commissaris-generaal merkt op dat uit de verklaringen van R. G. niet blijkt dat hij zich daadwerkelijk helemaal heeft afgekeerd van de islam en vanuit een sterke innerlijke overtuiging op zoek is naar een nieuw geloof. Er moet daarentegen, zo luidt de beslissing, worden opgemerkt dat verzoekers verklaringen steevast summier zijn gebleven en geen blijk geven van diepgewortelde overtuigingen die onverenigbaar zijn met een terugkeer naar zijn land van herkomst. Ook inzake de mogelijke gevolgen van zijn beweerde geloofstwijfel, legde R. G. slechts summiere verklaringen af die allermindst concreet of overtuigend bleken te zijn, aldus de commissaris-generaal, erop wijzende dat hij niet verder kwam dan de hypothetische stelling dat hij door zijn familie en buurtbewoners zou gediscrimineerd worden, maar R. G. deze vrees niet verder kon concretiseren en aangaf niet te weten of hij nog andere problemen zou kennen in Tsjetsjenië. Daarnaast wordt opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 maart 2021 met geen woord repte over het feit dat hij de islam niet zou willen volgen en hier in Tsjetsjenië problemen door vreest te krijgen. In dit verband wordt in de beslissing benadrukt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat zijn religie de islam was en enkel naar de problemen van zijn vader verwees, doch geen eigen vrees in Tsjetsjenië aanhaalde. Aangezien R. G. een verzoek om internationale bescherming in eigen naam indiende, kan dan ook verwacht worden dat hij tijdens zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds zou hebben gesproken over zijn persoonlijke vrees, zo meent de commissaris-generaal.

Wat voorts (ii) de verklaringen van R. G. betreft de Tsjetsjeense noch de Russische taal te kennen noch te kunnen spreken of schrijven en zijn vrees hierdoor bij een terugkeer naar Tsjetsjenië gediscrimineerd te zullen worden, valt het volgens de commissaris-generaal in de eerste plaats te betwijfelen dat verzoeker en zijn broers geen Russisch of Tsjetsjeens zouden kunnen spreken en verstaan, terwijl zij bij hun Russisch/Tsjetsjeens sprekende ouders inwonen die geen andere talen volledig machtig lijken te zijn. Er kan, zo stelt de commissaris-generaal, verwacht worden dat gesprekken met hun ouders af en toe in het Russisch of Tsjetsjeens verlopen. Bovenal kan, aldus de commissaris-generaal, niet ingezien worden waarom het niet mogelijk zou zijn voor R. G. om deze twee talen (opnieuw) te leren. Vervolgens wordt vastgesteld dat wat de door verzoeker R. G. aangehaalde problemen en discriminatie betreft die hij stelt te vrezen met betrekking tot het feit dat hij de taal niet machtig is, hij (ook) hiervan geen melding heeft gemaakt tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken. Indien verzoeker in Tsjetsjenië daadwerkelijk problemen vreest omwille van het feit dat hij de taal niet machtig is, kan van hem verwacht worden dat hij dit reeds zou hebben vermeld tijdens zijn gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken, aldus de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat het feit dat hij heeft nagelaten dit te doen, ernstige afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze vrees en aan verzoekers voorgehouden beperkte talenkennis.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing (iii) opgemerkt dat uit de verklaringen van de moeder van R.G. evenmin blijkt dat hij en zijn jongere broers in Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden dienen te koesteren. In dit verband wordt erop gewezen dat indien verzoeker en zijn broers daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden dienen te koesteren omwille van hun beperkte talenkennis, omwille van het feit dat zij de gebruiken niet kennen of de islam niet willen volgen, van hun moeder, die het grootste deel van haar leven in Tsjetsjenië heeft gewoond en de gebruiken en normen kent, verwacht kan worden dat zij hun vrees bij terugkeer correct kan inschatten en hiervan reeds melding zou hebben gedaan tijdens hun onderhoud op de DVZ, en dat het feit dat zij naliet dit te doen, wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden vrees. Er wordt voorts op gewezen dat wanneer hun moeder op het Commissariaat-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers jongste broer M. M. werd gehoord, zij evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* in hun hoofde wist aan te tonen, aangezien zij niet verder kwam dan veronderstellingen, aldus de commissaris-generaal. Waar (iv) verzoekers moeder en advocaat stellen dat R. G. en zijn broers de Tsjetsjeense tradities en taal niet kennen, wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat hun ouders in Tsjetsjenië zijn geboren en opgegroeid, Russisch en Tsjetsjeens spreken en er van hen verwacht kan worden dat zij hun kinderen bekend maken met de Tsjetsjeense gebruiken en tradities, zo meent de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat bovendien nergens uit verzoekers verklaringen diepgewortelde overtuigingen blijken die het hem onmogelijk maken zich aan te passen aan de heersende wetten, regels en gebruiken in hun herkomstregio. Hoewel begrip wordt opgebracht voor het feit dat een vestiging in het land waarvan men de nationaliteit bezit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, wordt door het Commissariaat-generaal benadrukt dat verzoeker R. G. niet aannemelijk maakt dat een vestiging in Tsjetsjenië een intentionele bedreiging van zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden en zodoende in zijn hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker noch zijn advocaat of moeder haalde, zo luidt de beslissing, enig element aan waaruit blijkt dat hij niet in staat zou zijn zich de Tsjetsjeense taal, gewoonten, normen of gebruiken eigen te maken. Tevens wordt erop gewezen dat R. G. als begeleide minderjarige kan terugvallen op zijn ouders die de taal, gewoonten, normen en gebruiken kennen en zijn jeugdige leeftijd in deze als een voordeel gezien kan worden.

Met betrekking tot de opmerking van verzoekers advocaat (v) dat het onmogelijk zou zijn voor R. G. om Russisch en Tsjetsjeens opnieuw perfect aan te leren en dat hij op deze manier een achterstand dreigt op te bouwen en geïsoleerd dreigt te geraken, wordt herhaald dat van hem kan worden verwacht dat hij in staat is deze talen aan te leren en dat dergelijke aanpassingsmoeilijkheden omwille van een beperkte talenkennis niet gelijk staan aan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Betreffende de opmerking van verzoekers advocaat (vi) op het einde van het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer Ma. dat in Tsjetsjenië door de familie wordt gekozen wie met wie trouwt en dat bruid en bruidegom hier geen inspraak in hebben, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat deze vrees louter hypothetisch is, waarbij in de eerste plaats wordt opgemerkt dat de vrees voor een verplicht huwelijk niet werd vermeld door verzoeker, hoewel, zo wordt hieraan toegevoegd, dit wel van hem verwacht zou kunnen worden indien dit iets is wat hij vreest. Vervolgens wordt in dit verband vastgesteld dat waar verzoekers moeder tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer Ma. kort verwees naar het Tsjetsjeense huwelijk, zij hieromtrent geen concrete vrees aanhaalde met betrekking tot een van haar kinderen. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zo vervolgt de beslissing, niet dat elke Tsjetsjeense jongeman wordt gedwongen te trouwen tegen zijn wil, doch dat dit afhangt van de families die hen omringen. Uit niets blijkt, zo wordt vervolgens vastgesteld, dat verzoekers ouders een verplicht huwelijk van R. G. of zijn broers verwachten. Uit niets blijkt dat hun ouders zomaar voor hen zouden beslissen met wie zij zouden moeten trouwen, noch dat zij hun kinderen niet zouden steunen indien er van andere familieleden dergelijke voorstellen zouden komen, aldus de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat de loutere verwijzing van hun advocaat naar deze praktijk dan ook niet volstaat om een concrete vrees in hoofde van R. G. en diens broers kenbaar te maken.

Wat betreft de verklaringen van verzoekers advocaat (vii) dat de Tsjetsjeense maatschappij gekenmerkt wordt door een sterke greep van de overheid en een groot belang van connecties en tradities, en een lang verblijf in Europa altijd als verdacht wordt beschouwd door het regime van Kadyrov en dat verzoekers familie bij terugkeer onderzocht zou worden om te peilen of zij al dan niet extremistisch zijn, wordt in de

bestreden beslissing met betrekking tot de vrees voor problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van het feit dat verzoeker en zijn familie lange tijd in het buitenland hebben verbleven, verwezen naar informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en gesteld dat de geraadpleegde bronnen het er over eens zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde (of er een asielprocedure heeft doorlopen), in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden, aldus de commissaris-generaal die (vast)stelt dat er in hoofde van verzoeker(s) geen dergelijke bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.

De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker onvoldoende concrete en overtuigende elementen naar voren heeft gebracht die de toekenning van een internationale beschermingsstatus wettigen.

Wat (viii) de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie waarover hij beschikt dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling.

De commissaris-generaal besluit dat uit de elementen in verzoekers dossier niet blijkt dat hij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers geboorteakte werpt geen ander licht op voorgaande appreciatie, zo wordt tot slot vastgesteld, aangezien deze louter persoonsgegevens bevat die in de beslissing niet worden betwist.

In de beslissing ten aanzien van tweede verzoeker Mur. G. genomen, qua leeftijd de tweede oudste van de broers, wordt (i) met betrekking tot verzoekers verklaringen niet naar Tsjetsjenië te willen terugkeren omwille van de problemen waardoor zijn ouders destijds zijn gevlucht, erop gewezen dat verzoeker aangaf verder niets over deze problemen te weten en wordt opgemerkt dat zijn ouders reeds vertelden over de problemen die de aanleiding vormden voor hun vertrek tijdens hun verzoek om internationale bescherming in 2008, en dat het Commissariaat-generaal toen oordeelde dat het verzoek om internationale bescherming van hun ouders onmiskenbaar een bedrieglijk karakter had aangezien hun verklaringen met betrekking tot hun recente herkomst niet overtuigden en hun asielaansluiting evenmin geloofwaardig werd bevonden. De commissaris-generaal licht toe dat deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd en stelt dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekers ouders in het verleden hebben gehad, waardoor het evenmin geloofwaardig is dat Mur. G. hier in de toekomst problemen door zou kennen.

Wat betreft (ii) de andere door verzoeker aangehaalde redenen waarom hij niet naar Tsjetsjenië wil terugkeren, met name het feit dat hij daar verplicht de regels zou moeten volgen, moslim moet zijn, de ramadan moet volgen en bidden en dat hij problemen zou kunnen krijgen indien hij zich niet aan de regels zou houden, wordt vooreerst vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord heeft gerept over het feit dat hij niet naar Tsjetsjenië terug wil en er problemen vreest omdat hij zich niet aan de aldaar geldende regels wil houden, hetgeen naar de mening van de commissaris-generaal maakt dat er aan die bewering niet zomaar geloof kan worden gehecht. Verder wordt vastgesteld dat verzoekers kennis omtrent de in Tsjetsjenië geldende tradities en praktijken zeer beperkt blijkt en geoordeeld dat het feit dat hij hier zo weinig over kan zeggen afbreuk doet aan zijn voorgehouden vrees. Bovenal, zo vervolgt de beslissing, maakt verzoeker niet aannemelijk dat het voor hem onmogelijk zou zijn om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië deel te nemen aan de religieuze tradities en praktijken die deel uitmaken van het dagelijkse leven daar. In dit verband wordt tevens aangestipt dat verzoeker zowel tijdens zijn gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aangaf zichzelf als moslim te beschouwen. Het Commissariaat-generaal ziet dan ook niet in waarom Mur. G. zich bij een terugkeer niet zou kunnen aanpassen en zou kunnen deelnemen aan de Tsjetsjeense en islamitische gebruiken en rituelen.

Waar (iii) Mur. G. aanhaalt dat hij in Tsjetsjenië niets kan doen omdat hij geen Tsjetsjeens of Russisch kent, wordt het vooreerst in twijfel getrokken dat verzoeker en zijn broers geen Russisch of Tsjetsjeens zouden kunnen spreken en verstaan, terwijl zij bij Russisch/Tsjetsjeens sprekende ouders inwonen die geen andere talen volledig machtig lijken te zijn, en merkt de commissaris-generaal op dat verwacht kan worden dat de gesprekken met hun ouders af en toe in het Russisch of Tsjetsjeens verlopen. Daarnaast wordt niet ingezien waarom het voor verzoeker niet mogelijk zou zijn om deze twee talen (opnieuw) te leren, waarbij erop wordt gewezen dat verzoeker, die thans hier de richting Moderne talen – Wetenschappen in het tweede middelbaar volgt en graag het vak Nederlands doet, in staat blijkt te zijn

nieuwe talen aan te leren en in enige mate in taal is geïnteresseerd. De commissaris-generaal meent dat dan ook kan worden verwacht dat verzoeker het Tsjetsjeens en Russisch bij een terugkeer zou kunnen leren. Het feit dat verzoeker geen interesse vreest te hebben om een van die talen te leren, verandert hier niets aan, net als evenmin de opmerking van verzoekers advocaat dat er in Tsjetsjenië geen OKAN-klassen bestaan voor nieuwkomers en dat zij hun plan zouden moeten trekken om die talen te leren, aldus de commissaris-generaal.

Betreffende verzoekers argument (iv) dat hij in België beter werk kan doen dan in Tsjetsjenië, wordt in de bestreden beslissing onder andere gesteld dat het feit dat hij in Tsjetsjenië misschien een job zou dienen uit te oefenen die niet in zijn interessesfeer ligt, bezwaarlijk kan worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Vervolgens wordt vastgesteld dat (v) uit de verklaringen van verzoekers moeder en de opmerkingen van hun advocaat evenmin blijkt dat Mur. G. en zijn broers in Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden dienen te koesteren, waarbij hetzelfde wordt opgemerkt als in de beslissing in hoofde van verzoekers ouders broer R. G. genomen.

Verder wordt (vi) met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geoordeeld dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling. Tot slot wordt nog gesteld dat verzoekers geboorteakte geen ander licht werpt op voorgaande appreciatie aangezien het louter persoonsgegevens bevat die in de beslissing niet worden betwist.

In de beslissing ten aanzien van derde verzoeker Ma. G. genomen, de jongste van hen drie, wordt erop gewezen dat gezien verzoekers jonge leeftijd van zes jaar hij nog niet in staat is om de vrees in zijn hoofde op een zelfstandige wijze uiteen te zetten, en dat om die reden verzoekers moeder de kans kreeg om met de hulp van een Russische tolk en hun advocaat haar vrees in hoofde van haar jongste zoon uiteen te zetten. Wat de door verzoekers moeder aangehaalde vrees betreft (i) dat Ma. G. (en diens broers) gediscrimineerd zou(den) worden omwille van de problemen die hun vader in het verleden in Tsjetsjenië heeft gekend, wordt opgemerkt dat verzoekers ouders deze problemen reeds tijdens hun verzoek om internationale bescherming hebben aangehaald als reden voor hun vertrek uit Tsjetsjenië, dat het Commissariaat-generaal in het kader daarvan heeft geoordeeld dat hun verzoek om internationale bescherming onmiskenbaar een bedrieglijk karakter had aangezien hun verklaringen met betrekking tot hun recente herkomst niet overtuigden en hun asielaanvraag evenmin geloofwaardig werd bevonden, en dat deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep werd bevestigd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die verzoekers ouders in het verleden hebben gekend, aldus de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat het bijgevolg evenmin geloofwaardig is dat Ma. G. hier in de toekomst problemen door zou kennen.

Wat de vrees van verzoekers moeder betreft (ii) dat Ma. G. bij een terugkeer naar Tsjetsjenië moeilijkheden zou krijgen omdat hij in België is opgegroeid, geen Russisch of Tsjetsjeens kent en de Tsjetsjeense tradities niet kent noch volgt, wordt vastgesteld dat wanneer haar gevraagd werd op welke manier dit een probleem voor haar jongste zoon zou kunnen vormen ze hier geen concreet antwoord op kon geven. Uit de verklaringen van verzoekers moeder blijkt niet dat verzoeker in Tsjetsjenië vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming zou kennen omwille van het feit dat hij in België is opgegroeid en niet vertrouwd is met de Tsjetsjeense taal en cultuur, aldus de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat er evenmin uit blijkt dat Ma. G. bij een terugkeer niet in staat zou zijn om de gangbare talen te leren in zijn land van herkomst. Hoewel begrip wordt opgebracht voor het feit dat een vestiging in het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, wordt in de bestreden beslissing benadrukt dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat een vestiging in Tsjetsjenië een intentionele bedreiging van verzoeker Ma. G. zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden en zodoende in diens hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er wordt noch door verzoekers moeder noch de advocaat enig element aangehaald waaruit blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn zich de Tsjetsjeense taal, gewoonten, normen of gebruiken eigen te maken. Tevens wordt erop gewezen dat verzoeker als begeleide minderjarige kan terugvallen op zijn ouders die de taal, gewoonten, normen en gebruiken kennen en zijn jeugdige leeftijd in deze dus als een voordeel gezien kan worden.

Wat betreft (iii) de verklaring van verzoekers moeder dat Ma. erg gevoelig is en ze vreest hij het niet zou overleven indien zijn familieleden iets zou overkomen en hij alleen zou achterblijven, stelt de commissaris-generaal dat uit niets blijkt dat verzoeker Ma. alleen naar Tsjetsjenië zou dienen terug te keren, of dat zijn familie daar iets zou overkomen. In dit verband wordt erop gewezen dat in hoofde van verzoekers broers eveneens een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, dat het verzoek om internationale bescherming van zijn ouders in 2008 werd afgewezen en zij geen volgend verzoek indienden en dus evenmin aannemelijk maken dat zij in Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen.

Verder wordt (iii) naar aanleiding van een opmerking dienaangaande van hun advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer Mur. G., opgemerkt dat uit niets blijkt dat verzoeker bij een terugkeer naar Tsjetsjenië niet in staat zou zijn om naar school te gaan, de Russische en Tsjetsjeense taal te leren en zich in de Tsjetsjeense maatschappij te integreren. Hier wordt aan toegevoegd dat aangezien verzoeker nog maar zes jaar is, hij het grootste deel van zijn schoolcarrière in Tsjetsjenië zal kunnen doorlopen. Met betrekking tot de argumentatie van hun advocaat (iv) dat de Tsjetsjeense maatschappij gekenmerkt wordt door een sterke greep van de overheid en een groot belang van connecties en tradities, dat een lang verblijf in Europa altijd als verdacht wordt beschouwd door het regime van Kadyrov en hun familie bij terugkeer onderzocht zou worden om te peilen of zij al dan niet extremistisch zijn, wordt hetzelfde opgemerkt als bij verzoekers oudere broers. Wat betreft de opmerking van verzoekers advocaat dat (v) bij Tsjetsjeense families bruid en bruidegom geen inspraak hebben over met wie zij trouwen, wordt gewezen op verzoekers erg jonge leeftijd en wordt opgemerkt dat deze vrees niet door verzoekers moeder werd geuit en (hoe) dan ook louter hypothetisch is.

Voorts wordt (vi) met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geoordeeld dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling. Tot slot wordt nog gesteld dat verzoekers geboorteakte geen ander licht werpt op voorgaande appreciatie aangezien het louter persoonsgegevens bevat die in de beslissing niet worden betwist.

4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Waar verzoekers tegelijkertijd een schending aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kunnen aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissingen zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). Verzoekers maken bovendien niet duidelijk op welk punt de motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen aangevochten beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen waarbij verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.3. In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.5. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift op algemene wijze de motieven van de bestreden beslissingen bekritisieren, doch zij brengen geen concrete en dienstige argumenten bij die hieraan afbreuk doen of er een ander licht op werpen. Ze beperken zich immers in wezen tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging en dienaangaande het voor het eerst aanhalen van bepaalde motieven, en het op algemene wijze tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, zonder dat zij evenwel een ernstige poging ondernemen om deze middels concrete en valabele argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.6.1. Waar in het verzoekschrift opnieuw wordt gewezen op *"de vrees omwille van de problemen van hun vader"*, benadrukt de Raad, zoals eerder door de commissaris-generaal pertinent in de bestreden beslissingen wordt geduïd, dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekers' ouders werd geweigerd bij 's Raads arresten nrs. 18.217 en 18.218 van 31 oktober 2008 omdat aan hun vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Nu aan de verklaarde problemen van verzoekers' ouders in en vrees bij terugkeer naar Tsjetsjenië geen geloof kan worden gehecht, kunnen verzoekers zich hierop bezwaarlijk

(ernstig) steunen teneinde in hun hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk of geloofwaardig te maken.

4.6.2. De Raad stipt in dit verband vervolgens aan dat de vaststelling dat verzoekers' ouders nadat hun verzoek om internationale bescherming bij voormelde arresten in 2008 werd geweigerd geen volgend verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, en hun kinderen, thans verzoekers, tot midden maart 2020 hebben gewacht om zelf een verzoek om internationale bescherming in te dienen, een indicatie is dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achten en het relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de vrees en problemen die zij verklaren te kennen (bij terugkeer). De vaststelling dat na de geweigerde asielaanvraag van hun ouders in 2008, ongeveer twaalf jaar werd gewacht om opnieuw een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ditmaal door en in hoofde van de kinderen, ondermijnt op ernstige wijze de ernst en oprechtheid daadwerkelijk nood te hebben aan internationale bescherming.

Tevens dient er in dit verband op te worden gewezen dat waar in het verzoekschrift gewag wordt gemaakt van het feit dat *“verzoekers (...) ondertussen al bijna 14 jaar in België zijn, of in België zijn geboren”*, het louter verzoekers' ouders eigen keuze was om in weerwil van de bevelen die hen in het verleden werden gegeven om het Belgische grondgebied te verlaten, beslissingen waartegen zij vergeefs beroep aantekenden, hier desondanks al die tijd te blijven, goed wetende dat hun verblijf hier het overgrote deel van de tijd illegaal was en zij hier nooit een verblijfrecht van onbepaalde duur hebben gehad. Zij moeten dus al die tijd, minstens het overgrote deel ervan en dus al jarenlang beseft hebben dat hun verblijf en dat van hun kinderen in België slechts voorlopig was, zoals dit bovendien al meermaals uitdrukkelijk en duidelijk werd aangegeven en opgemerkt (in de negatieve beslissingen) in het kader van andere procedures waarop zij beroep deden (en de arresten die hierop volgden waarbij zij telkens bot vingen). Dat verzoekers' ouders desondanks hun (illegale) verblijf hier in België hebben verder gezet, is dus, net als het feit dat zij nadien geen volgend verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, louter hun eigen persoonlijke keuze. De Raad stipt nog aan dat een langdurig verblijf in België op zich niet relevant is voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of toekenning van subsidiaire bescherming (cf. RvS 8 maart 1995, nr. 52.125).

4.6.3. Met de louter algemene opmerking in het verzoekschrift dat *“Verzoekers vreest hierover is gegrond”* en dat *“Indien men niet voor de volle 100 % achter het Islamitische regime staat, riskeert men wel degelijk vervolgd te worden in Tsjetsjenië”*, en de verwijzing naar algemene informatie omtrent het feit dat het regime van Ramzan Kadyrov gekend staat om zijn streng Islamitisch regime dat in Tsjetsjenië woedt, slagen verzoekers er geenszins in afbreuk te doen aan hetgeen dienaangaande concreet in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld, zoals o.a. het feit dat: (i) eerste verzoeker R. G. met geen woord heeft gerept op de Dienst Vreemdelingenzaken bij een terugkeer naar Tsjetsjenië discriminatie te vrezen omwille van zijn geloofsovertuiging, waardoor niet zomaar geloof kan worden gehecht aan diens verklaringen met betrekking tot zijn geloofsovertuiging, en uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij daadwerkelijk helemaal is afgekeerd van de islam en vanuit een sterke innerlijke overtuiging op zoek is naar een nieuw geloof, doch zijn verklaringen steevast summier zijn gebleven en geen blijk geven van diepgewortelde overtuigingen die onverenigbaar zijn met een terugkeer naar zijn land van herkomst, en ook wat de mogelijke gevolgen van zijn beweerde geloofstwijfel betreft hij slechts summier verklaringen aflegt die allerminst concreet of overtuigend zijn, (ii) tweede verzoeker Mu. G. niet aannemelijk maakt dat het voor hem onmogelijk zou zijn om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië deel te nemen aan de religieuze tradities en praktijken die deel uitmaken van het dagelijkse leven daar, en (iii) uit de verklaringen van verzoekers' moeder niet blijkt dat derde verzoeker Ma. G. vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kennen omwille van het feit dat hij in België is opgegroeid en niet vertrouwd is met de Tsjetsjeense taal en cultuur.

De loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent het strenge en strikt islamitische regime in Tsjetsjenië, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers er werkelijk zullen worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Het volstaat niet om louter naar een algemene toestand te verwijzen, doch diegene die om internationale bescherming verzoekt, dient zijn concrete problemen aannemelijk maken. Verzoekers blijven hier echter geheel in gebreke. Zij slagen er niet in de door hen aangehaalde vrees concreet met betrekking tot hun persoonlijke situatie aannemelijk of geloofwaardig te maken.

Met betrekking tot de opmerking in het verzoekschrift dat *“De twee oudste verzoekers hebben duidelijk aangehaald dat zij “zoekende” zijn naar hun religie en identiteit, wat ook niet onlogisch is gezien hun leeftijd, doch zij zullen dit niet kunnen indien zij dienen terug te keren naar Tsjetsjenië”*, dient te worden benadrukt dat tweede verzoeker Mu. G., de middelste qua leeftijd van de drie broers, in strijd hiermee, zowel tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring DVZ van 16 maart 2021, vraag 9) als nadien tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (notities van het persoonlijk onderhoud van 10 januari 2022, p. 4), uitdrukkelijk aangaf zichzelf als een moslim te beschouwen. Door de commissaris-generaal wordt dan ook pertinent opgemerkt dat niet kan worden ingezien waarom hij zich bij een terugkeer naar Tsjetsjenië niet zou kunnen aanpassen en zou kunnen deelnemen aan de Tsjetsjeense en islamitische gebruiken en rituelen.

Met de loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent het strikt religieuze regime in Tsjetsjenië ontcrachten noch weerleggen verzoekers geenszins hetgeen in de bestreden beslissingen concreet met betrekking tot de door hen en in hun hoofde aangehaalde vrees wordt vastgesteld, en zij slagen er hiermee dan ook geenszins in hun bewering dat zij door het regime zullen worden gevisieerd *in concreto* aannemelijk te maken. Zij dienen dit op een concrete en overtuigende wijze aan te tonen, doch slagen hier middels algemene informatie en beweringen/verzuchtingen niet in, gelet ook op de verschillende concrete vaststellingen in de bestreden beslissingen die door verzoekers geenszins in een ander daglicht worden geplaatst.

Voorts verwijst de Raad, waar in het verzoekschrift op algemene wijze wordt herhaald dat verzoekers vrezende terug te keren naar Tsjetsjenië omdat zij *“voornamelijk in België zijn opgegroeid, de culturele tradities niet kennen en zij ook niet echt gelovig meer zijn”*, naar de motivering in de bestreden beslissingen waar pertinent en terecht het volgende wordt gesteld: *“Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in het land waarvan je de nationaliteit bezit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat je niet aannemelijk maakt dat een vestiging in Tsjetsjenië een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden en zodoende in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Jij noch jouw advocaat of moeder haalde enig element aan waaruit blijkt dat je niet in staat zou zijn je de Tsjetsjeense taal, gewoonten, normen of gebruiken eigen te maken. Zij er ook op gewezen dat je als begeleide minderjarige kan terugvallen op jouw ouders die de taal, gewoonten, normen en gebruiken kennen en jouw jeugdige leeftijd in deze als een voordeel gezien kan worden.”*

Verzoekers tonen niet aan dat een (re-)integratie in Tsjetsjenië niet mogelijk zou zijn of aldaar zou (kunnen) leiden tot problemen, waarbij de Raad in navolging van de commissaris-generaal beklemtoont dat verzoekers alle nog erg jong zijn en hun ouders de taal, gewoonten, normen en gebruiken in Tsjetsjenië kennen, wat een (re-)integratie vergemakkelijkt en dus als een voordeel kan worden gezien, zoals ook in de bestreden beslissingen terecht wordt aangestipt. Verzoekers maken bovendien niet *in concreto* aannemelijk dat zij daarbij problemen zouden riskeren, waar, wanneer, met wie en om welke reden dan ook en in welke omstandigheden. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoekers zich in Tsjetsjenië (buitenshuis) zouden dienen te conformeren aan de dominante cultuur op zich geen ‘vervolging’ in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4, § 2 van diezelfde wet uitmaakt. Bepaalde aanpassingen van hunnentwege, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen te houden, vormen op zich geen inbreuk op hun fundamentele grondrechten en vrijheden. Zulke aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en verzoekers tonen niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden (bij terugkeer) in Tsjetsjenië.

4.6.4. In de bestreden beslissingen wordt voorts op goede grond het volgende geoordeeld:

“Je advocaat verklaarde tevens dat de Tsjetsjeense maatschappij gekenmerkt wordt door een sterke greep van de overheid en een groot belang van connecties en tradities. Hij verklaarde dat een lang verblijf in Europa altijd als verdacht wordt beschouwd door het regime van Kadyrov en je familie bij terugkeer onderzocht zou worden om te peilen of jullie al dan niet extremistisch zijn (CGVS Mu.(...) p. 7).

Wat betreft een vrees voor problemen bij terugkeer naar Tsjetsjenië, omwille van het feit dat jij en je familie lange tijd in het buitenland hebben verbleven, blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de geraadpleegde bronnen het er over eens

zijn dat het loutere feit dat een persoon in Europa leefde (of er een asielprocedure heeft doorlopen), in principe geen risico inhoudt om ernstige schendingen te ondergaan zoals wordt begrepen in de asielmaterie, voor personen die naar Tsjetsjenië terugkeren. Mogelijke risico's bij terugkeer komen voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Verder blijkt uit de informatie dat de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die instaat voor het bijstaan en opvolgen van vrijwillige terugkeerders, niet beschikt over aanwijzingen dat Tsjetsjenen die terugkeren enige problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Overigens wordt geen van de Tsjetsjenen die terugkeren met hun terugkeerprogramma vervolgd in verband met de rebellenbeweging. Tot slot, blijkt ten algemene titel dat er geen sprake is van een negatieve attitude van de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ten opzichte van migranten die terugkeren uit Europa.

Waar er in de informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij de aanleiding niet duidelijk is. Hierdoor leidt het overzicht van de individuele gevallen niet tot een andere appreciatie dan deze die blijkt uit de geraadpleegde bronnen, waaronder IOM. Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorgaande brengt met zich met dat voorgehouden vrees voor vervolging of risico op het lijden van ernstige schade moet worden beoordeeld in het licht van jouw persoonlijke situatie en op grond van de individuele merites eigen aan jouw zaak. Wat deze beoordeling betreft, dient in casu te worden vastgesteld dat er in jouw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden aangemerkt.”

Verzoekers verwijzen naar en citeren uit informatie door hen in het verzoekschrift aangehaald, doch hieruit blijkt geenszins dat iedere persoon die in Europa om internationale bescherming heeft verzocht in de gaten zou worden gehouden door de Russische inlichtingendiensten en/of het regime van Kadyrov, zoals zij op algemene wijze beweren. Verzoekers brengen geen concrete argumenten of informatie aan die aantoont dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet langer correct dan wel actueel is of dat hieruit foutieve gevolgtrekkingen zijn genomen. Dat in bepaalde gevallen Tsjetsjenen die terugkeren bij/na hun terugkeer in Tsjetsjenië ernstige problemen ondervinden en slecht of zelfs onmenselijk worden behandeld, blijkt zowel uit de door verzoekers aangehaalde informatie alsook de informatie van het Commissariaat-generaal gevoegd aan het administratief dossier en wordt dan ook niet betwist, doch nergens uit de door de beide partijen aangebrachte informatiestukken blijkt of kan worden afgeleid dat iedere Tsjetsjeen die vanuit het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is een risico loopt op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Met de algemene opmerking in het verzoekschrift dat velen die terugkeren naar Tsjetsjenië aan martelingen en folteringen worden onderworpen, ontkrachten of weerleggen verzoekers geenszins dat er in hun hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden vastgesteld waaruit zou blijken dat hen bij terugkeer hetzelfde lot zou zijn beschoren. Verzoekers dienen hun vrees bij terugkeer te (zullen) worden geïllustreerd omwille van hun langdurig verblijf en hun verzoek om internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, waar zij echter op voormelde algemene wijze, door louter naar algemene informatie te verwijzen, in gebreke blijven.

4.6.5.1. Verzoekers kunnen de commissaris-generaal bezwaarlijk ernstig verwijten geen rekening te hebben gehouden met het feit dat, zoals zij het thans in hun verzoekschrift omschrijven, *“gelet op de huidige oorlogssituatie in Oekraïne, en de deelname van de Tsjetsjeense regering aan deze oorlog, zij een verhoogd risico hebben om gerekruteerd te worden om te gaan vechten in Oekraïne”*. Immers, verzoekers repten hier eerder met geen woord over, noch tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch nadien op het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal.

4.6.5.2. De Raad verwijst vervolgens naar hetgeen dienaangaande op goede grond in verweerders nota van 13 april 2022 wordt opgemerkt, met name:

“Verzoekers betogen vervolgens dat zij een nood hebben aan subsidiaire bescherming aangezien er in Rusland militaire dienstplicht bestaat en zij zouden kunnen worden opgeroepen om te gaan vechten in Oekraïne.

(...) Verweerder merkt vooreerst op dat het elk land toekomt de militaire dienstplicht vrij te regelen en dat de gerechtelijke vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Het behoort tot het wettelijk prerogatief van de Russische overheid om de militaire dienstplicht van zijn ingezetenen vrij te regelen en te voorzien in een bestraffing bij dienstweigering of desertie. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert eveneens dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit dat men zou kunnen worden ingezet in een gewapend conflict kan op zich niet beschouwd worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen bij de opgestelde strijdmachten is eigen aan elk gewapend conflict en valt evenmin onder vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, noch onder een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

(...) Verweerder stelt bovendien vast dat verzoekers – van wie overigens enkel eerste verzoeker de dienstplichtige leeftijd nadert – niet verder komen dan het uiten van een vrees om ingezet te worden in het conflict in Oekraïne. Verzoekers duiden op geen enkele wijze aan de hand van concrete en op hun eigen persoon betrokken elementen waarom er in hun hoofde sprake zou zijn van een vluchtelingenrechtelijke vrees of een reëel risico op ernstige schade. Uit het verzoekschrift blijkt bovendien nergens dat met name eerste verzoeker reeds zou zijn opgeroepen om zijn nationale dienst in Rusland aan te vangen. Tweede en derde verzoeker zijn respectievelijk 15 en 6 jaar oud en dus nog ver verwijderd van de dienstplichtige leeftijd (18 jaar). Bijgevolg betreft deze vrees van verzoekers voor de militaire dienst slechts een hypothetische vrees. Echter, de aangehaalde vrees of het risico moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische aangehaalde vrees of risico volstaat niet om een verzoek om internationale bescherming te funderen.

(...) Daarnaast stelt verweerder vast dat dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en die in bijlage aan deze nota wordt gevoegd), blijkt dat de situatie voor rekrutering voor de dienstplicht in Tsjetsjenië een zeer specifiek verloop kent. De militaire dienst kent in Tsjetsjenië een grote populariteit onder jongeren, onder meer omdat de legerdienst toegang geeft tot goed betaalde jobs. Er zijn veel meer vrijwilligers die zich aanbieden voor hun legerdienst, dan dat er plaatsen zijn voor Tsjetsjeense jongeren in het Russische leger. Bovendien dienen de kandidaten te slagen op rigoureuze selectietesten alvorens zij kunnen starten met hun legerdienst. In het licht van bovenstaande informatie stelt verweerder opnieuw vast dat verzoekers hun vrees om tegen hun wil de dienstplicht te moeten doen louter hypothetisch is en op geen enkele wijze in concreto wordt gestaafd.” (eigen onderlijning)

Verzoekers brengen geen concrete en dienstige argumenten bij die het voorgaande in een ander daglicht kunnen stellen. Ofschoon zij overeenkomstig artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet middels een pleitnota de mogelijkheid hadden om op voorgaande concrete vaststellingen van en de door de verwerende partij aangebrachte informatie omtrent de militaire dienstplicht specifiek in Tsjetsjenië te reageren, hebben verzoekers dit evenwel niet gedaan/ervoor gekozen dit niet te doen. Ze ontcrachten noch weerleggen voormelde concrete en pertinente vaststellingen van verweerder, op grond waarvan terecht wordt vastgesteld en geoordeeld dat de in hoofde van verzoekers aangehaalde vrees tegen hun wil in in Tsjetsjenië hun dienstplicht te zullen moeten doen en (mogelijks) in Oekraïne te zullen moeten gaan vechten, een louter hypothetische vrees is die niet op enig met betrekking tot hun persoonlijke situatie concreet en overtuigend gegeven is gesteund, hetgeen als dusdanig dan ook allerminst volstaat om een beroep op internationale bescherming te funderen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekers dienen in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn.

Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Het komt aan verzoekers toe om de door hen aangehaalde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade gefundeerd en aannemelijk en geloofwaardig te maken, waar zij echter in gebreke blijven. 4.7. Verzoekers lijken er in hun verzoekschrift aan voorbij te gaan dat de bewijslast *in casu* in beginsel op hen zelf rust en de commissaris-generaal niet moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het evenmin zijn taak is om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Hij of zij die om internationale bescherming verzoekt, dient namelijk zelf spontaan en zo spoedig mogelijk de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn/haar asielaanvraag te verstrekken, waar verzoekers echter in gebreke blijven, en hetgeen zij thans in hun verzoekschrift uit het oog lijken te verliezen. Het kwam en komt nochtans in beginsel hen toe om alle nodige elementen voor de beoordeling van hun asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te reiken en de verschillende elementen van hun relaas toe te lichten.

In dit verband dient te worden onderstreept dat zowel eerste als tweede verzoeker verschillende elementen met betrekking tot de kern van hun vrees bij terugkeer naar Tsjetsjenië bij aanvang totaal onvermeld lieten, met name tijdens hun interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals onder meer het feit dat zij problemen en discriminatie vreesden omdat zij zich in Tsjetsjenië niet aan de geldende regels en tradities (en religie) zouden willen houden, nochtans belangrijke elementen die de kern van hun relaas raken en uitmaken, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan, zoals ook in de bestreden beslissingen terecht wordt opgemerkt.

De Raad stelt in dit verband vast en acht het frappant dat eerste verzoeker R., thans zeventien jaar oud en daarmee de oudste van de broers en bijna meerderjarig, op de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet aangaf niet te weten wat hij vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Immers, de vraag wat hij vreest bij een terugkeer naar Tsjetsjenië en wat er zou kunnen gebeuren bij een eventuele terugkeer, beantwoordde hij kort en uitdrukkelijk met: *“Dat weet ik niet”* (vragenlijst DVZ eerste verzoeker R. d.d. 16 maart 2021, vraag 4). Vervolgens maakte hij slechts summier en zeer algemeen melding van de vrees dat zijn ouders er iets zou overkomen omwille van de problemen die zijn vader in het verleden in Tsjetsjenië had, problemen waarover hij voorts niets kon vertellen omdat hij er niets over weet, zo gaf hij zelf aan. Eigen, concrete op zijn eigen persoon (lijke situatie) betrokken motieven haalde verzoeker R. er evenwel niet aan (zie voormelde vragenlijst). Tweede verzoeker, heden vijftien jaar oud, haalde op de Dienst Vreemdelingenzaken op algemene wijze de *“vrees”* aan *“dat er iets slechts zou gebeuren met mijn broers en mijn ouders en mezelf als wij teruggaan”*. Toen hem vervolgens werd gevraagd waarom hij dat denkt en om kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot de vlucht uit zijn land van herkomst, beperkte hij zich tot volgende algemene opmerking: *“Ik wil niet terug omwille van het gevaar daar. Ik wil liever hier blijven. Hier heb ik vrienden. Ik ga hier naar school. In Tsjetsjenië ken ik niemand.”* Op de vraag waarom hij vreest dat er daar iets ergs zou kunnen gebeuren met hen, kwam hij echter niet verder dan het nietszeggende *“Dat weet ik niet”*. Hij bleek evenmin te weten waarom zij destijds uit Tsjetsjenië zijn vertrokken. Zijn antwoord op die vraag luidde immers kort en ontkennend: *“neen”* (zie vragenlijst DVZ Mu. G. van 16 maart 2021).

Concrete op verzoekers' persoonlijke situatie betrokken elementen wat en waarom zij precies problemen in en een terugkeer naar Tsjetsjenië vrezen, werden pas tijdens het persoonlijk onderhoud aangehaald en toegelicht, waarbij bovendien tal van elementen niet door verzoekers zelf, maar vooral door hun advocaat en in (veel) mindere mate hun moeder werden aangehaald. Zo maakten verzoekers zelf niet het minste gewag van de problematiek inzake Tsjetsjeense uithuwelijkingen, doch werd hier louter en alleen door hun advocaat over gesproken, ofschoon, zoals eveneens in de bestreden beslissingen terecht wordt gesteld, redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers zelf en/of hun moeder dit zelf zouden aanhalen indien zij daadwerkelijk een dergelijke vrees zouden koesteren. Dat zij dit evenwel geheel nalieten en er met geen woord over spraken, ondermijnt derhalve op ernstige wijze de geloofwaardigheid en ernst van die vrees. Verzoekers ontcrachten noch weerleggen bovendien hoe dan ook op generlei wijze hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd. Ze laten die concrete vaststellingen immers geheel ongemoeid, waardoor deze onverminderd overeind blijven.

4.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.9. Verzoekers tonen gelet op het voorgaande evenmin aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. In dit verband dient

nog te worden vastgesteld dat verzoekers in hun verzoekschrift niet in het minst, laat staan concreet ingaan op en zij dan ook niet enig dienstig argument aanbrengen ter weerlegging van de analyse en motivering in de bestreden beslissingen aangaande de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beoordeling blijft derhalve onverminderd gehandhaafd en de Raad maakt deze tot de zijne.

4.10. Met betrekking tot de in het verzoekschrift aangevoerde argumentatie omtrent en opgeworpen schending van het hoger belang van het kind benadrukt de Raad dat, hoewel het hoger belang van het kind, ook krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang niet kan volstaan om verzoekers te erkennen als vluchteling dan wel hen de subsidiaire bescherming toe te kennen. De afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dient beoordeeld te worden binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. Het concept van het "belang van het kind" is in die zin niet absoluut, zoals ook de Raad van State aanhaalde in haar arrest nr. 223 630 van 29 mei 2013: "*Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus*". Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: Kinderrechtenverdrag), vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor daden van vervolging van kindspecifieke aard zoals gedwongen huwelijk, kindsoldaten, vrouwelijke genitale verminking, ...

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissingen kan geenszins worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig gehandeld zou hebben of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met verzoekers' minderjarigheid. Op procedureel vlak kan worden gewezen op hetgeen in de bestreden beslissingen wordt opgemerkt omtrent het oordeel van de commissaris-generaal dat in verzoekers' hoofde als begeleide minderjarigen bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen en de steunmaatregelen die, om aan die noden tegemoet te komen, hen werden verleend. Eerste en tweede verzoeker werden op het Commissariaat-generaal gehoord in aanwezigheid van hun raadsman en hadden daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren, waarbij hun advocaat tal van elementen naar voren bracht in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Bovendien werden hun persoonlijke onderhouden afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Verzoekers' moeder legde in naam van derde verzoeker, haar jongste zoon, verklaringen af, aangezien deze gelet op zijn jonge leeftijd van zes jaar niet in staat is om de vrees in zijn hoofde op zelfstandige wijze uiteen te zetten, waarbij de moeder de kans kreeg om met de hulp van een Russische tolk en hun advocaat een vrees in hoofde van haar jongste zoon uiteen te zetten. Wat de inhoudelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming betreft, wijst de Raad erop dat uit de bestreden beslissingen genoegzaam blijkt dat wel degelijk en terdege rekening werd gehouden met de leeftijd en maturiteit van verzoekers en dit zowel bij de beoordeling van de vrees voor vervolging als het risico op het lijden van ernstige schade evenals de algemene situatie in het land van herkomst. Op het einde van de bestreden beslissingen wordt bovendien uitdrukkelijk de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie gevestigd op het feit dat verzoekers minderjarig zijn en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hen moet worden toegepast. De Raad stelt vast dat verzoekers zich bij het inroepen van de schending van het hoger belang van het kind beperken tot een algemene, theoretische uiteenzetting zonder hierbij aan de hand van pertinente en concrete argumenten een ander licht te werpen op de vaststellingen en overwegingen in de bestreden beslissingen.

4.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en

dat verzoekers de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Er werd, in weerwil van wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wel degelijk en afdoende rekening gehouden met de door en in hoofde van verzoekers aangehaalde elementen, waarover in de bestreden beslissingen aan de hand van een diepgaande analyse en doorgedreven onderzoek omstandig en gedetailleerd wordt gemotiveerd. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Een schending van de door verzoekers aangehaalde bepalingen en beginselen kan niet worden aangenomen.

4.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als er essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. Dit is *in casu* evenwel niet het geval.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS